

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ВЛ/ПС 05/4-02 бр. 1185-III/4
23.06.2022. године

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17, 73/18, 27/18- др. закон, 67/19, 6/20 др. закони, 11/21-аутентично тумачење, 67/21 и 67/21- др. закон) и члана 227. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој VI редовној седници, од дана 23.06.2022. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се **др Милош Живковић** изабере у звање ДОЦЕНТА за ужу научну област ИСТОРИЈА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ И АРХИТЕКТУРЕ, са пуним радним временом, на Одељењу за историју уметности, на одређено време у трајању од 5 година.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање доцента, за ужу научну област ИСТОРИЈА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ И АРХИТЕКТУРЕ, због потребе Факултета, Одељења за историју уметности.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 23.06.2022. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Милош Живковић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17, 73/18, 27/18- др. закон, 67/19, 6/20 др. закони, 11/21-аутентично тумачење, 67/21 и 67/21- др. закон), чланом 135. Статута Универзитета (Гласник Универзитета у Београду, бр. 201/2018, 207/2019, 213/2020, 214/2020, 217/2020, 230/21, 232/22 и 233/22), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1х Универзитету у Београду
1х др Милошу Живковићу
1х Одељењу за историју уметности
1х Стручном сараднику за радне односе
1х Одсеку за правне послове
1х Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

проф. др Данијел Синани

ФАКУЛТЕТ: УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ-ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број захтева: КТ 05/2-7 бр.

Датум: 27.06.2022. године

ВЕЋЕ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

(Назив већа научних области коме се захтев упућује)

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА / ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 75. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

1. Име, средње име и презиме кандидата: Милош Петко Живковић
2. Предложено звање: Доцент
3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: Историја ликовних уметности и архитектуре
4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: Пуно радно време
5. До овог избора кандидат је био у звању: /
у које је први пут изабран /
за ужу научну област /наставни предмет /

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: /
2. Датум и место објављивања конкурса: 13.04.2022. године у огласним новинама „Послови“ НЗС, на сајту Факултета и на сајту Универзитета.
3. Звање за које је расписан конкурс: Доцент

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

1. Назив органа и датум именовања Комисије: Изборно веће Филозофског факултета, 01.04.2022. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
---------------	-------	--	-------------------------------------

- 1) Др Бранислав Тодић, редовни професор, Увод у историју уметности, Универзитет у Београду – Филозофски факултет
- 2) Др Миодраг Марковић, редовни професор, Историја ликовних уметности и архитектуре. Универзитет у Београду – Филозофски факултет

3) Др Зоран Ракић, ванредни професор, Историја ликовних уметности и архитектуре, Универзитет у Београду – Филозофски факултет

4) Др Татјана Стародубцев, редовни професор, Историја ликовних уметности и архитектуре, Академија уметности у Новом Саду

5) Др Дубравка Прерадовић, научни сарадник, Балканолошки институт САНУ

3. Број пријављених кандидата на конкурс: 2

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: /

5. Датум стављања реферата на увид јавности: 01.06.2022. године

6. Начин (место) објављивања реферата: сајт Филозофског факултета

7. Приговори: /

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА:
23.06.2022

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата Милоша Живковића у звање доцента вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начини и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор звање;
3. Сажетак реферата Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 72. ст. 4. Закона;
5. Потврда да предложеном кандидату није изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса;
6. Изјава о изворности;
7. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр.4. и 5., достављају се и у електронској форми.

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата: Милош Живковић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 18.04.2022. године

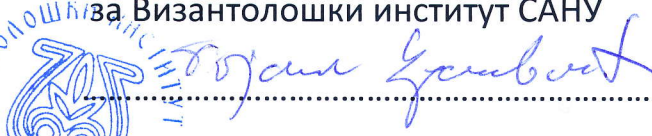
ВИЗАНТОЛОШКИ ИНСТИТУТ
СРПСКЕ АКАДЕМИЈЕ НАУКА И УМЕТНОСТИ
Кнез-Михаилова 35/III
11000 Београд, Србија
Тел. : 011 / 26 37 095; 011/ 20 27 114
Факс: 011 / 32 88 441
www.byzinst-sasa.rs
inst.byz@vi.sanu.ac.rs

Византолошки институт САНУ
Бр. 164/1
20.04 2022 год.
БЕОГРАД

Овим се потврђује да др Живковић Милошу, научном сараднику Византолошког института САНУ, није изречена мера јавне осуде за повреду кодекса професионалне етике у периоду од 01.02.2013 год. до 20.04.2022.године.

Потврда се издаје на лични захтев за потребе јављања на конкурс Филозофског факултета Универзитета у Београду, на место доцента.

за Византолошки институт САНУ

Др Бојана Крсмановић

заменик директора

Византолошког института САНУ

Београд, 20.04.2022

Изборном већу

Филозофског факултета

Београд

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета број В1/ПС 05/4-02 бр. 558/1-IV/5 од дана 1. априла 2022. године, изабрани смо у комисију за припрему реферата о кандидатима за избор у звање једног доцента за ужу научну област Историја ликовних уметности и архитектуре, са пуним радним временом на одређено време у трајању од пет година. На конкурс објављен на сајту Филозофског факултета, на сајту Универзитета у Београду и у огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“ дана 13. априла 2022. године, пријавила су се два кандидата: др Марина Матић и др Милош Живковић. Комисија је прегледала конкурсну документацију кандидата и установила да они потпуно или делимично испуњавају услове предвиђене Критеријима за стицање звања наставника Универзитета у Београду и Правилника о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду, на основу чега Изборном већу Филозофског факултета подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

ДР МАРИНА МАТИЋ

Биографија

Марина Матић је рођена 1972. године у Земуну. Студије историје уметности на Филозофском факултету у Београду уписала је школске 2000/2001. и завршила 2007. године с просечном оценом 9,76. Мастер студије на истом факултету завршила је 2008. године одбраном рада „Два лица жене у ренесансној уметности и култури – жена као светица и жена као вештица“ са оценом 10. Докторске студије на Филозофском факултету у Београду уписала је школске 2008/2009, а докторску дисертацију под насловом „Манастир Савина у XVIII веку“ одбранила је 15. децембра 2015. године. У току истраживачког рада на докторском раду и после њега учествовала је на неким пројектима и објавила више научних радова у угледним часописима и зборницима. Завршила је образовну радионицу Центра за превентивну конзервацију „Дијана“ у оквиру Централног института за конзервацију у Београду 2007. године. Учествовала је

са сопственим саопштењем на међународном симпозијуму „Црквена уметност и културно наслеђе“, одржаном на Академији Српске православне цркве за уметност и конзервацију. Била је стручни водич на студијским путовањима, у оквиру програма едукације и очувања националне баштине у организацији Академије СПЦ за уметности и конзервацију (2022). Од 2020. године запослена је на Академији СПЦ у звању доцента.

Научно-истраживачки рад

Докторска дисертација Марине Матић *Манастир Савина у XVIII веку* (www.nardus.mpn.gov.rs/handle/123456789/4265?show=full) написана је на 269 страна, а посвећена је истраживању најзначајнијег српског манастира у 18. веку на територији Венецијанске републике. Због сложених друштвено-политичких прилика, ратова, положаја Боке Которске и миграционих кретања, у дисертацији је најпре представљен шири контекст збивања важних за обнову овог православног манастира крајем 17. века. Затим је исцрпно приказан живот Савине у амбијенту Млетачке републике. Главна пажња је посвећена подизању Велике цркве, њеној архитектури, сакралном простору и ликовном програму, при чему је потпуно – иконографски, иконолошки и стилски – проучен иконостас Симеона Лазовића. Одвојено је испитана чудотворна икона Богородице Савинске, као и њена улога у структуралном и ликовном програму цркве. У дисертацији је истражена досад непозната архивска грађа и употребљена је сва референтна литература. Стога су закључци кандидата научно засновани, методолошки поуздани и доприносе новом сагледавању историје Савине у 18. веку.

Највећи број објављених радова др Марине Матић односи се на историју манастира Савине и на прилике у Боки Которској у 18. веку, штампаних после одбране дисертације. Прилогом *Окружница епископа Петронија Љубибратића из манастира Савина*, Мешовита грађа 37 (2016) 7–15, утврђује се прави аутор окружнице и документ се боље објављује на основу оригиналног примерка из архиве манастира. Прилог *Bishop Savatije Ljubibratić under the Auspices of the Republic of Venice (1687–1716)*, *Istraživanja* 27 (2016) 106–119 садржи низ нових података о херцеговачком епископу Саватију Љубибратићу, у чије је време – док је столовао у Херцег-Новом – обновљен монашки живот у Савини и саграђена Саборна црква у Топлој. Чланак *Борба за Далматинско-бокељску епископију у XVIII веку*, *Историјски часопис* 65 (2016) 159–182, прегледно и документовано приказује настојања Срба у Далмацији и Боки да добију свог епископа, при чему је манастир Савина био важно упориште те борбе, као верско-политички центар православних у Боки у 18. веку. Студија *Мултикултуралност и мултиконфесионалност у Боки Которској у XVIII веку: идентитет и српска православна црква у Боки под млетачком влашћу (1687–1797)*, *Етноантрополошки проблеми*, 4, Београд 2016, 1101–1116, написана на основу необјављене архивске грађе и старије литературе, приказује сложене друштвено-етничке и верско-културолошке односе житеља Боке Которске у раздобљу млетачке власти. Испитани су са много појединости живот и међусобни однос припадника православне и римокатоличке цркве, као и напори прве цркве, која није била званична црква у Републици, да очува свој етнички и верски идентитет, док је друга,

римокатоличка, свој ентитет испољавала кроз јавне манифестације, градске ритуале и процесije. У склопу испитивања живота Боке Которске, др Матић је објавила и врло информативан рад *Економски живот манастира Савина у XVIII веку*, Гласник Етнографског института САНУ 44-2 (2016) 363–374, у коме је приказано којим су се пољопривредним културама бавили савински монаси, колики су били прилози верника и какви су били манастирски пословни односи. Овом тематском кругу припадају и следећи радови кандидата: *Везе манастира Савине с Русијом у 18. веку и њихов утицај у Боки Которској*, Зборник Матице српске за друштвена питања 162/2 (2017) 267–283; *Указ которског ванредног провидура Марка Цорџија (Marco Zorzi) братству манастира Савина (15. мај 1795)*, Зборник Матице српске за историју 96/2 (2017) 123–130; *Попис грађе о манастиру Савина из Архива Херцег-Новог (млетачки период 1689–1797)*, Архивски записи XXIII/2 (2017) 135–172; *Travels of the Savina Monastery Monks in the 18th Century and Their Objective and Role in the local Community of the Bay of Kotor*, Istraživanja 29 (2018) 78–91; *Две окружнице из манастира Савина (18. век)*, Српске студије 9 (2018) 337–345; *Путне исправе монаха манастира Савина из 18. века*, Српске студије 10 (2019) 177–182; *Bishop Nikodim Busović and Uniatism in late seventeenth and early eighteenth century Dalmatia and Boka*, Istraživanja 31 (2020) 112–130.

Уметничким делима у манастиру Савини др Матић је посветила више радова, пре свега његовој Великој цркви, у којима су потпуније него до сада објашњени подизање ове цркве и њено украшавање крајем 18. века. Ток изградње цркве (1777–1797), сагледан у светлу локалних прилика, потанко је изложен у чланку *Околности изградње Велике цркве манастира Савина у Боки Которској 18. века*, Историјски часопис 66 (2017) 277–292. И овде је обилно коришћена необјављена архивска грађа, која је аутору омогућила доношење поузданих закључака: од прибављања потребних дозвола од млетачке власти (1775) и финансијских средстава, преко завршетка главних грађевинских радова (1784) до унутрашњег уређења цркве (1797). Архитектура цркве је испитана у студији *Architectural Forms of the Savina Monastery Big Church, Beyond the Adriatic Sea: A Plurality of Identities and Floating Borders in Visual Culture*, Novi Sad 2015, 173–200: конструкција цркве, просторна структура и њени архитектонски облици, са закључком да савинска Велика црква представља успешан спој традиционалног градитељства и источнојадранског барока. На мало касније саграђеном звонику, јасно су испољени утицаји фрушкогорске архитектуре, што је допринело да се на цркви оствари занимљива и, како аутор закључује, својеврсна стваралачка синтеза. Тумачењу екстеријера и ентеријера цркве посвећен је рад кандидата *Барокна хијеротопија Велике цркве манастира Савина: сакрална реторика и идентитет*, Зборник Матице српске за ликовне уметности 46 (2018) 75–92. Рад је замишљен као синтетски поглед на барокно обликовање највеће савинске цркве и истражени су њен архитектонски концепт (с истицањем фрушкогорских узора и улоге архимандрита Инокентија Дабовића), сликани програм (пре свега иконостаса), литургијско-теолошки барокни концепт унутрашњег уређења, као и постојеће реликвије и култови у манастиру, а посебно Богородичин култ.

У вези с култом Богородице, пажњу др Марине Матић је привукла једна сцена на северном надверју иконостаса, чију је иконографију обрадила у чланку *Представа „Стена јеси дјевам“ Богородичиног акатиста из манастира Савина*, Саопштења 48 (2016) 291–297. На илустрацији 10. икоса Акатиста, уместо уобичајеног зида у позадини, насликана је црква у првом плану, над којом бди Богородица на облацима. Одступање од стандардне иконографије протумачено је култом Богородице која је била паладијум Савине и локалне православне заједнице, што је доведено у везу са предањем о Богородичином чудесном спасавању манастира. Чудотворној икони Богородице Савинске аутор је посветио и посебан рад, *The Virgin of Savina: Identity and Multiculturalism*, Balcanica 48 (2017) 33–54, у коме је најпре пажљиво описана и иконографски и стилски анализирана ова итало-критска икона из 16. века, а затим су испитани сви видови њеног поштовања у манастиру и широј бококторској заједници. Кандидат је неговању култа Богородице у Савини посветио и чланак *Икона Богородичиног покроба из манастира Савина*, Зборник Матице српске за ликовне уметности 45 (2017) 181–188. Реч је о икони Симеона Лазовића на иконостасу Велике цркве, са веома ретком иконографијом ове теме у српској уметности, која је овде изведена по неком руском обрасцу и по жељи савинских наручилаца.

Аутору иконостаса у Великој цркви Савине (1795–1797), бјелопољском зографу Симеону Лазовићу, и његовом сину Алексију, др Марина Матић је посветила неколико чланака и студија: *Сликарски радови Алексија Лазовића у манастиру Савина*, Саопштења 49 (2017) 171–183, где је највише писала о Алексијевим иконама на хорској балустради у Великој цркви, као и о његовим осталим иконама у манастиру и зидним сликама у Малој цркви, где је сликар обнављао старији живопис; чланак *Иконописне представе Недреманог ока – радови Симеона Лазовића*, Зборник Народног музеја 22/2 (2018) 63–98, представља исцрпан попис икона Симеона Лазовића са темом Недреманог ока и њихову иконографску анализу, од традиционалне представе у Сирогојну до барокне интерпретације теме у Савини; *Теолошко-симболичке аналогije прилазног дела иконостаса Велике цркве манастира Савина*, Црквене студије 16/2 (2019) 787–804, доказује да нижи део иконостаса (сокл, двери и надверја) има симболичко-теолошку структуру која обухвата теме од Оваплоћења до Страшног суда, теме које су биле разрађене у вишим појасевима икона на олтарској прегради; *Две престоне иконе из цркве Светог Николе у Баошићима (Херцег Нови)*, Зборник за ликовне уметности Матице српске 48 (2020) 31–39, представља рад посвећен двома иконама Алексија Лазовића у Баошићима, које је сликар извео 1806. године. Сем икона С. и А. Лазовића, др Марина Матић је обрадила и у науци одавно познате радове сликара, чланова породице Димитријевића-Рафаиловића, очуване у манастиру Савини (царске двери, надверје и Распеће из Мале цркве, икона Успења и икона-читуља капетана Симе Томашевића: *Радови сликарске породице Димитријевић-Рафаиловић у манастиру Савина*, Црквене студије 14 (2017) 703–715.

Кандидат је о манастиру Савини написао још два важна рада: *Синодик манастира Савина*, Археографски прилози 39 (2017) 23–33, садржи детаљан опис Синодика из манастирске библиотеке, који је у Санкт Петербургу 1762. купио

јеромонах Симеон Марковић Драгумичић, а у коме се налази попис великог броја приложника Савине, махом из Русије; *Ћирилични натписи у Великој и Малој цркви манастира Савина*, Натписи и записи 4 (2018) 17–22, представља корпус скоро свих натписа из 18. века у два савинским црквама и у манастирској ризници, који су овде рашчитани, објављени и критички прокоментарисани.

Један рад др М. Матић посвећен је европској култури 16–18. века, са додатком о почецима српске популарне графике: *Почеци популарне културе: прилози проучавању почетака европске масовне културе у штампи*, Култура: декодирање слике, Београд 2009, 11–33. У овом огледу аутор се бави почецима европске популарне културе, с нагласком на штампаном ликовном материјалу. Предочени су позитивни аспекти масовног штампаног ширења уметности у најширим слојевима друштва, али и појава пропагандне употребе популарне графике у политичке сврхе, при чему су истакнуте промене које је та појава доживљавала, посебно у 18. веку.

Кандидат је објавио и три енциклопедијска чланка у *Српском биографском речнику* 5, Нови Сад 2011, 701; 6, Нови Сад 2014, 222–223, 682–683.

Радови са научних скупова

Др Марина Матић је учествовала са саопштењем *Манастир Савина у српској барокној култури* на међународном симпозијуму Црквена уметност и културно наслеђе. Рад са овог скупа није објављен, ни у целини нити у изводу.

Досадашњи педагошки рад

Кандидат предаје историју уметности на Академији СПЦ за уметности и конзервацију од 2020. године.

Остали изборни услови

Др Марина Матић је била председник комисије за одбрану једног мастер рада на Академији СПЦ за уметности и конзервацију (2021) (1. изборни услов).

Шеф је Одсека за теорију и историју Академије СПЦ за уметности и конзервацију (2. изборни услов).

Елементи за оцену педагошког рада

Др М. Матић није могла да добије резултате анкете од стране студената Академије СПЦ за уметности и конзервацију, будући да из епидемиолошких разлога анкета није била организована у школској 2020/2021, а у овој школској години (2021/2022) таква анкета још није обављена.

ДР МИЛОШ ЖИВКОВИЋ

Биографија

Милош Живковић је рођен у Пљевљима 1984. године. Основне студије историје уметности на Филозофском факултету у Београду уписао је 2003, а завршио 2010. године. За дипломски рад *Минијатуре Београдске Александриде* добио је две награде: Спомен-збирке Павле Бељански у Новом Саду и Центра за црквене студије у Нишу. Докторске студије је уписао 2011. на Филозофском факултету, а окончао их је 2019. године, одбаном докторске дисертације *Најстарије зидно сликарство Богородичине цркве у Студеници и његова обнова у XVI веку*. Научни рад кандидата посвећен је проучавању византијске и српске средњовековне уметности, а резултате истраживања објављује у референтним научним публикацијама; саопштавао их је и на више научних скупова у земљи и иностранству. Био је сарадник на научном пројекту „Традиција, иновација и идентитет у византијском свету“ (2013–2019), а од 2022. године учествује као сарадник у реализацији научног пројекта „Од варвара до хришћана и Ромеја: процес византинизације на централном Балкану (крај 10. – средина 13. века)“. Током протеклих година био је секретар два научна зборника: *ΠΕΡΙΒΟΛΟΣ: зборник у част Мирјане Живојиновић*, I–II (2015) и *Византијско наслеђе и српска уметност*, I–III (2016). У оквиру припрема XXIII међународног конгреса византијских студија (2016) учествовао је у организацији једне изложбе која је пратила основни програм конгреса, а сарађивао је и на организацији саопштења излаганих у оквиру тематских заседања „Слободна саопштења“. Члан је редакције часописа *Зограф*, сарадник библиографске рубрике часописа *Byzantinische Zeitschrift* и члан *Српског комитета за византологију*.

Научно-истраживачки рад

Докторска дисертација кандидата *Најстарије зидно сликарство Богородичине цркве у Студеници и његова обнова у XVI веку* (www.nardus.mpn.gov.rs/bitstream/handle/123456789/12305/Disertacija.pdf?sequence=6&isAllowed=y) написана је на 610 страна, укључујући напомене и списак литературе са скраћеницама. Садржи следећа поглавља: Досадашња истраживања, Заснивање Студенице, изградња католикона, његово осликавање и ктитори, Попис фресака са натписима (1208/1209. и 1568), Тематски програм зидног сликарства, Иконографија најстаријих фресака, Стилске одлике најстаријих фресака, Обнова сликарства у XVI веку и Закључна разматрања. Рад представља узорно написану дисертацију, у којој су исцрпно истражене студеничке фреске у целини и свака од њих понаособ. Премда је о овим фрескама и до сада много писано, дисертација доноси многа нова научна сазнања. Живковић је истраживање заснивао на савременим методолошким начелима, на изванредно богатој литератури, као и на писаним и иконографским изворима. Захваљујући томе, детаљно су приказане и објашњене програмске, иконографске и стилске особине најстаријег студеничког живописа, тачно је издвојен млађи слој фресака у цркви (1568) и добро испитан њихов однос према старијим зидним сликама.

Овом дисертацијом живопис студеничке Богородичине цркве добио је потпуну и акрибично написану монографску студију.

У досадашњем научно-истраживачком раду др Живковића може се издвојити неколико области које су заокупљале његову пажњу. То је, пре свега, Београдска Александрида, најстарији познати илустровани рукопис српске верзије Романа о Александру Великом, настао највероватније крајем 14. века, који је уништен у немачком бомбардовању београдске Народне библиотеке 1941. године. Кандидат је рукопис, на основу старих описа и фотографија, свестрано изучио с историјско-уметничког становишта. Иконографију минијатура, пре свега у империјалном или псеудо-империјалном фокусу, испитао је у чланку *The Legendary Ruler in Medieval Guise: Few Observations on the Iconography of Belgrade Alexandrude*, Актуалне проблеми теорије и историје искуства, I, Санкт Петербург 2011, 79–91. Истраживања рукописа је проширио у раду *О византијском пореклу фигуралних минијатура Београдске Александриде*, Зограф 37 (2013) 169–199. На основу костима личности насликаних у рукопису, аутор је доказао да су иконографска решења минијатура византијског порекла и основано одбацио мишљења о западноевропским утицајима, као пресудним у њиховом обликовању. Орнаментима у рукопису кандидат је посветио посебан рад: *Орнаменти Београдске Александриде*, Саопштења 47 (2015) 23–41. Мада их у рукопису нема много, свега шест, оне ипак представљају изузетак у средњовековним рукописним књигама профане садржине, као што, с друге стране, величином и облицима представљају доста необичну појаву у нашем рукописном наслеђу. Они су у овом раду истражени у широком контексту средњовековне, посебно византијске орнаментике, при чему су им нађене врло добре ликовне паралеле.

Занимљиву тему Александра Великог др Живковић је проширио истраживањем једне сродне касносредњовековне представе светог Сисоја: *Свети Сисоје над гробом Александра Великог: једна монашка тема поствизантијске уметности и њени примери у српском сликарству XVII века*, ЗРВИ 50/2 (2013) 913–937. Најпре је објаснио да је ова тема иконографски уобличена на самом крају 15. столећа, као ликовна интерпретација песме „Гледам те, гробе“, и често приказивана у храмовима широм Балкана током следећа два века. Затим су, уз осврт на текстуалне основе теме и њено значење, размотрене недовољно проучене представе у српским црквама осликаним у првој половини 17. века. Једном позном примеру ове иконографске теме, у Хиландару (1806), посвећен је прилог *Иконографска забелешка о сликарству хиландарског католикона: представа светог Сисоја над гробом Александра Великог у ексонартексу*, ПЕРИВОЛОС: зборник у част Мирјане Живојиновић, Београд 2015, 579–586. У њему је тема првенствено сагледана као израз светогорских иконографских традиција, а нарочита пажња је обрађена на особености хиландарске зидне слике.

Кандидат је касносредњовековној уметности посветио још неколико значајних радова. У студији *Иконе бококторског сликара Димитрија у манастиру Дубочици код Пљеваља*, Саопштења 44 (2012) 163–188, анализиран је иконостас у цркви Светог Николе у Дубочици и уверљиво показано да су на њему Деизисни чин и икона Недреманог ока радови познатог рисанског зографа Димитрија, које су затим свестрано

изучене, стилски и иконографски. Компаративном методом, овом сликару је приписано још неколико дела у Пећкој патријаршији, Бијелој и Светој Тројици код Пљеваља. Димитријевом ученику Максиму Тујковићу посвећен је чланак *Икона Богородице са Христом и светим Николом из манастира Свете Тројице у Пљевљима: прилог проучавању сликарског опуса Максима Тујковића*, Зборник Матице српске за ликовне уметности 41 (2013) 9–31, у којем је Тујковићу, на основу стилских одлика, приписана једна оштећена икона у Тројици Пљеваљској и опрезно датирана у 1733–1734. годину. Овим иконописцима, Тујковићу, Димитрију и његовом учитељу Радулу, приписано је и неколико икона из манастира Прасквице, у расправи *Мање познате и непознате иконе из ризнице манастира Прасквице: дела сликара Радула, Димитрија и Максима Тујковића*, Зограф 36 (2012) 199–218. Реч је о иконама које су углавном биле познате и старијим истраживачима, а чију је атрибуцију М. Живковић потврдио или изменио, боље датирао и установио за које су храмове иконе биле насликане. Кандидат је са Д. Војводићем објавио расправу *Деизисни чин из Пиве: прилог проучавању иконостаса и иконописа у пивском манастиру*, Зограф 38 (2014) 203–217, посвећен хронолошкој и тематској стратиграфији икона на олтарској прегради у цркви манастира Пиве. Потврђено је да су оне неколико пута биле мењане и да су радови сликара Лонгина, Јована и једног непознатог иконописца. Детаљно су проучене и Лонгинове двостране хоросне иконе и расправљено сложено питање њихове атрибуције.

Засебан круг истраживања др Живковића везан је за сликарство Богородичине цркве у Студеници, коме је посветио више радова. У чланку *Из иконографског програма Богородичине цркве у Студеници (1568): појединачне светитељске представе у северном вестибилу*, Ниш и Византија 12 (2014) 409–431, подробно су испитани ликови светих на слоју из 16. века у овом простору цркве, скоро сви су идентификовани и иконографски истражени, са тежиштем на њиховом односу према старијем слоју фресака. Представама светих епископа са тог старијег слоја посвећен је рад кандидата *Прилози проучавању архијерејских представа у католикону манастира Студенице*, ЗРВИ 51 (2014), у коме је посебно значајно објављивање ликова четворице архијереја, који су донедавно били заклоњени високим иконостасом из 19. века. Кандидат је истраживања ликова светих у Студеници наставио чланком *Представе светих монаха у западном травеју Богородичине цркве у Студеници*, Зограф 39 (2015) 65–90. Он је најпре тачно идентификовао све свете монахе насликане у овом простору студеничке цркве 1568, а затим проверио претпоставку ранијих писаца о понављању старијег сликаног програма, установивши да су сликари из 16. века одступали од њега, што представља један од најважнијих доприноса овог чланка. Др Живковић је своје истраживање Студенице заокружио синтетским чланком *Студеница – гробна црква оснивача династије и свештени темељ црквене и државне самосталности*, Сакрална уметност српских земаља у средњем веку, Београд 2016, 193–203.

Истраживања српске средњовековне уметности Милош Живковић је уобличио у радовима посвећеним појединим споменицима и занимљивијим темама на њиховим фрескама. У првом објављеном раду, који је написао са Б. Стевановић и М. Лукић, *Фрагменти фресака из цркве у селу Радошићима код Рашке*, Наша прошлост 11 (2011)

85–104, испитао је фрагменте живописа из цркве у наслову чланка, пронађених током археолошких ископавања грађевине, и на основу иконографске и стилске анализе закључио да потичу из средине 14. века. У расправи *Српски владарски портрети у Григоријевој галерији Свете Софије у Охриду и њихов програмски контекст*, Византијски свет на Балкану, I, Београд 2012, 169–187, реконструисао је могући изглед српске владарске породице на галерији Свете Софије и објаснио га у склопу целине фресака овог дела охридске цркве. Прегледни чланак *Дворска уметност у средњовековној Србији*, Летопис Матице српске 501/3 (2018) 257–267, систематизује досадашња научна сазнања о српској дворској уметности: о столним местима владара, резиденцијалним комплексима и храмовима, као и о занатско-уметничким предметима средњовековних владара и поново отвара питање о постојању дворских уметничких радионица. Кандидат је објавио још два прегледна рада, један о старој српској уметности, њеном месту и њеној улози на размеђу Византије и Запада, а други о српском уметничком наслеђу на Косову и Метохији у светлости развојних токова византијске уметности: *Српски путеви ромејске културе: улога Србије у ширењу уметности византијског стила ка западу и северу Европе*, Сакрална уметност српских земаља у средњем веку, Београд 2016, 75–89 (са М. Костић) и *Припадност развојним токовима византијске уметности*, Уметничко наслеђе српског народа на Косову и Метохији: историја, идентитет, угроженост, заштита, Београд 2017, 165–183 (са А. М. Лидовим).

Др Живковић је потребну пажњу обратио и делима старе српске уметности која се налазе у иностраним збиркама, као и делима и темама који припадају источнохришћанској уметности у ширем смислу. Првој категорији припада његов рад *Триптих из манастира Свете Катарине на Синају – непознато дело старог српског иконописа*, ЗРВИ 58 (2021) 149–184. Досад необјављени триптих са словенским натписима из ризнице Синајског манастира, са ликовима светих Стефана, Николе и Богородице, аутор приписује српском сликарству и исправно датира у средину или другу половину 14. века, а претпоставку поткрепљује живим везама српске средине са манастиром на Синају у средњем веку, што потпуно оправдава изнету хипотезу о српском пореклу триптиха. Још двома синајским иконама кандидат је посветио расправу *On the Icons of Sinai and Raithou Martyrs in Saint Catherine's Monastery at Sinai, with an Overview of the Cult an Iconography of These Saints in East Christian Art*, Зограф 44 (2020) 101–125. Иконе с представама светих синајских и раитских отаца, насликане почетком 13. века, добро су познате науци, а њихово целовито истраживање представља тек овај Живковићев рад. У њему су подробно испитани култ синајских преподобномученика и иконографија њихових представа у источнохришћанској уметности, при чему су истражене занимљиве одлике разматраних икона, за које аутор претпоставља да су могле настати на Латросу. Рад *Depictions of St Mark of Ephesus in post-Byzantine Art*, ЗРВИ 57 (2020) 143–174, представља прву и целовиту студију у науци о Манојлу Евгенику, односно Марку Ефеском, предводнику византијске делегације на сабору у Фиренци и Ферари (1437–1439). Пошто је изложио настанак Марковог култа, писац је набројао и анализирао све познате представе тог ефеског митрополита, настале пре његове званичне канонизације (1734), настојећи да проникне

у разлоге његовог приказивања, од којих многе слике налазе у српским споменицима 16–17. столећа. Овој скупини радова кандидата припада и чланак *Икона светог Јевтимија Суздаљског из манастира Хиландара*, Ниш и Византија 14 (2016) 437–448, посвећен мало познатој икони у ризници манастира Хиландара. Након спроведене стилске и иконографске анализе, аутор је икону датирао у средину или другу половину 16. века, утврдио је да представља један од најстаријих приказа суздаљског чудотворца и појаву иконе у Хиландару објаснио везама овог манастира са Русијом у 16. веку.

Кандидат је објавио више јединица у енциклопедијама, лексикографским публикацијама и каталозима: *Српска енциклопедија*, II, Нови Сад–Београд 2013, 203–204; III, Нови Сад–Београд 2018, 564–565; *Свет српске рукописне књиге (XII–XVII век)*, Београд 2016, 330–333; *Духовно и културно наслеђе манастира Студенице: древност, постојаност, савременост*, Београд 2019, 48–49, 54–63, 164–167, 381–385 и *Речник појмова ликовних уметности и архитектуре*, II, Београд 2020, 254–257, 261–263, 277, а објавио је и два приказа.

Радови са научних скупова

Др Милош Живковић је учествовао на једанаест међународних и домаћих научних скупова са својим саопштењима, од којих је већина објављена у актима тих скупова или у другим научним публикацијама: Пета национална конференција византолога, Београд 2010; Актуалне проблеме теорије и историје искуства, Санкт Петербург 2010; Актуалне проблеме теорије и историје искуства, Москва 2011; Ниш и Византија: дванаести научни скуп, Ниш 2013; Ниш и Византија: четрнаести међународни научни скуп, Ниш 2015; Шеста национална конференција византолога, Београд 2015; Двадесет трећи међународни конгрес византијских студија, Београд 2016; 51st Spring Symposium of Byzantine Studies under the auspices of the Society for the Promotion of Byzantine Studies, Единбург 2018; Стефан Првовенчани и његово доба, Београд 2018; Седма национална конференција византолога, Београд 2021; Заштита, очување и афирмација српског културног наслеђа на Косову и Метохији, Београд 2021.

Досадашњи педагошки рад

Кандидат нема одговарајуће педагошко искуство, па је у складу са правилима Универзитета у Београду одржао јавно приступно предавање (прилог: Записник о приступном предавању).

Остали изборни услови

Др Милош Живковић испуњава и остале изборне услове прописане за избор у звање доцента. Од његовог стручно-професионалног доприноса (1. изборни услов) треба поменути да је члан редакције часописа „Зограф“, да је био сарадник два научна пројекта: „Традиција, иновација и идентитет у византијском свету“ (2013–2019) и „Од варвара до хришћана и Ромеја: процес византинизације на централном Балкану (крај 10. – средина 13. века)“ (од 2022) и да је био секретар два научна зборника. Његов допринос академској и широј заједници (2. изборни услов) огледа се у учешћу

организације једне изложбе у оквиру 23. међународног конгреса византијских студија (2016). Живковић је члан Српског комитета за византологију (3. изборни услов).

Елементи за оцену педагошког рада

Будући да нема предавачко искуство, др Милош Живковић је 31. маја 2020. године одржао јавно предавање под насловом *Владарска иконографија* у учионици 401 на Филозофском факултету, пред комисијом коју је именовао декан Факултета. Узимајући у обзир припрему предавања, излагање кандидата, структуру и све остале дидактичко-методичке аспекте, Комисија је позитивно оценила предавање са просечном оценом 5,00.

Закључно мишљење и предлог Комисије

Комисија констатује да су се на расписани конкурс за једног наставника у звању доцента пријавила два кандидата, који потпуно или делимично испуњавају захтеване услове за звање доцента.

Др Марина Матић је објавила 26 научних радова. Основно поље њених истраживања су историја и уметност 18. века, у чијем је средишту манастир Савина у Боки Которској. Предмет истраживања кандидата је првенствено Велика црква у Савини, а то значи њена архитектура и сликани украс, затим историја манастира и историја православне Боке у 17. и 18. веку. Она су у великој мери заснована на архивском и теренском раду и познавању досадашње литературе о истраживаним темама. Др Матић нема објављене радове са научних скупова. Кандидат испуњава остале услове: има трогодишње предавачко искуство на Академији СПЦ за уметности и конзервацију, била је председник једне комисије за одбрану мастер рада, шеф је Одсека за теорију и историју Академије СПЦ за уметности и конзервацију.

Др Милош Живковић је аутор 23 научна рада објављена у високорангираним часописима и зборницима. Истраживачка занимања кандидата су широка у тематском и хронолошком погледу: српска, византијска и поствизантијска уметност од 13. до касног 17. века. Са једнаким успехом истражује уметност књижне минијатуре, зидно сликарство и иконопис с историјског, иконографског и стилског становишта. Радови су му методолошки добро засновани, литература у њима је по правилу врло опширна и исцрпна, а компаративна грађа функционално коришћена. Кандидат испуњава услове предвиђене за избор у звање доцента: има више радова објављених у категоријама М20 и радове саопштене на научним скуповима објављене у целини, одржао је приступно предавање оцењено највишим оценама, а задовољава и остале изборне услове: члан је редакције једног научног часописа, сарадник на два научна пројекта, био је секретар два научна зборника.

Узимајући у обзир све наведено, Комисија закључује да од два пријављена кандидата једино др Милош Живковић испуњава све опште, обавезне и изборне услове за звање доцента, као и да га за то звање препоручују његов научно-истраживачки рад, ширина научних интересовања, активно учешће на националним и међународним

скуповима и остале научне и стручне активности. Комисија је стога слободна да Изборном већу Филозофског факултета предложи да изабере др Милоша Живковића у звање доцента за ужу научну област Историја ликовних уметности и архитектуре са пуним радним временом на одређено време у трајању од пет година.

У Београду, 1. јуна 2022.

Проф. др Бранислав Тодић, редовни професор

Проф. др Миодраг Марковић, редовни професор

Проф. др Зоран Ракић, ванредни професор

Проф. др Татјана Стародубцев, редовни професор

Академије уметности у Новом Саду

Др Дубравка Прерадовић, научни сарадник

Балканолошког института САНУ

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

І - О КОНКУРСУ

Назив факултета: **Филозофски факултет**

Ужа научна, односно уметничка област: **Историја ликовних уметности и архитектуре**

Број кандидата који се бирају: **1**

Број пријављених кандидата: **2**

Имена пријављених кандидата:

1. Марина Матић

2. Милош Живковић

ІІ - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: **Марина, Љубиша, Матић**

Милош, Петко, Живковић

- Датум и место рођења: **24. јануар 1972, Земун (М. Матић)**

1. септембар 1984, Пљевља, Црна Гора (М. Живковић)

- Установа где је запослен: **Академија СПЦ за уметности и конзервацију (М. Матић)**

Византолошки институт САНУ (М. Живковић)

- Звање/радно место: **доцент (М. Матић)**

научни сарадник (М. Живковић)

- Научна, односно уметничка област **Историја ликовних уметности и архитектуре (М. Матић)**

Историја ликовних уметности и архитектуре (М.

Живковић)

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: **Филозофски факултет (М. Матић)**

Филозофски факултет (М. Живковић)

- Место и година завршетка: **Београд, 2007. (М. Матић)**

Београд, 2010. (М. Живковић)

Мастер:(М. Матић)

- Назив установе: **Филозофски факултет**

- Место и година завршетка: **Београд, 2008.**

- Ужа научна, односно уметничка област: **Историја ликовних уметности и архитектуре**

Магистеријум:

- Назив установе:

- Место и година завршетка:

- Ужа научна, односно уметничка област:

Докторат:

- Назив установе: **Филозофски факултет (М. Матић)**

Филозофски факултет (М. Живковић)

- Место и година одбране: **Београд, 2015. (М. Матић)**

Београд, 2019. (М. Живковић)

- Наслов дисертације: **Манастир Савина у XVIII веку (М. Матић)**
**Најстарије зидно сликарство Богородичине цркве у Студеници и његова
обнова у XVI веку (М. Живковић)**
- Ужа научна, односно уметничка област: **Историја ликовних уметности и архитектуре (М.
Матић)**
**Историја ликовних уметности и архитектуре (М.
Живковић)**
Досадашњи избори у наставна и научна звања: **доцент, 2020. (М. Матић)**
научни сарадник, 2020. (М. Живковић)

3) Испуњени услови за избор у звање

доцента

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	оцена / број година радног искуства
<u>1</u>	Пристапно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе 31. маја 2020. (М. Живковић)	5 (пет)
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	
<u>3</u>	Искуство у педагошком раду са студентима доцент на Академији СПЦ за уметности и конзервацију (М. Матић)	3 године

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	
<u>5</u>	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама Председник комисије за одбрану мастер рада (М. Матић)	1
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		<i>The Virgin of Savina: Identity and Multiculturalism</i> , Balcanica XLVIII (2017) 33-54 (М24) (М. Матић)

			<i>Околности изградње Велике цркве манастира Савина у Боки Которској 18. века, Историјски часопис 66 (2017) 277-292 (M24) (М. Матић)</i> <i>On the icons of Sinai and Raithou martyrs in Saint Catherine's monastery at Sinai, with an overview of the cult and iconography of these saints in East Christian art, Зограф 44 (2020) 101-125 (M23) (М. Живковић)</i> <i>Триптих из манастира Свете Катарине на Синају - непознато дело старог српског иконописца, Зборник радова Византолошког института 58 (2021) 149-184 (M24) (М. Живковић)</i>
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (M31, M33, M61, M63)		<i>The Legendary Ruler in Medieval Guise: Few Observations on the Iconography of Belgrade Alexandride, Актуалне проблеме теорије и историје искуства, I (Материјали Међународне конференције младих специјалиста, проходивше на Историческом факултете СПбГУ 1-5 децембра 2010 г.), ed. С. Мальцева, Е. Станкович-Денисова, Санкт-Петербург 2011, 79-91 (M33) (М. Живковић)</i>
9	Објављена два рада из категорије M20 или пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33		
1	Један рад са научног скупа националног значаја		

3	објављен у целини категорије M61 или M63.		
1 4	Објављена један рад из категорије M20 или четири рада из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
1 5	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
1 6	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије M61 или M63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
1 7	Објављен један рад из категорије M21, M22 или M23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира		
1 8	Објављен један рад из категорије M24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51		
1 9	Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51		
2 0	Цитираност од 10 хетеро цитата.		
2 1	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије M31 или M33		
2 2	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије M61 или M63		
2 3	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
2 4	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)		

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	<u>1.</u> Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. Члан редакције часописа "Зограф" (М. Живковић) 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. <u>3.</u> Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. Председник комисије за одбрану једног мастер рада на Академији СПЦ за уметности и конзервацију (2021) (М. Матић) <u>4.</u> Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима. Сарадник на пројекту "Традиција, иновација и идентитет у византијском свету", Византолошки институт САНУ (2013-2019); сарадник на пројекту "Од варвара до хришћана и РOMEЈА. Процес византинизације на централном Балкану (крај 10. - средина 13. века)", Византолошки институт САНУ (Програм ИДЕЈЕ Фонда за науку Републике Србије) (од 2022) (М. Живковић)
2. Допринос академској и широј заједници	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. <u>2.</u> Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. Шеф Одсека за теорију и историју Академије СПЦ за уметности и конзервацију (М. Матић) 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. <u>4.</u> Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. Организатор изложбе у оквиру 23. међународног конгреса византијских студија (2016) (М. Живковић) 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	1. Руководијење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. <u>3.</u> Руководијење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. Члан Српског комитета за византологију (М. Живковић) 4. Учешће у програмима размене наставника и студената. 5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Комисија констатује да су се на расписани конкурс за једног наставника у звању доцента пријавила два кандидата, који потпуно или делимично испуњавају захтеване услове за звање доцента.

Др Марина Матић је објавила 26 научних радова. Основно поље њених истраживања су историја и уметност 18. века, у чијем је средишту манастир Савина у Боки Которској. Предмет истраживања кандидата је првенствено Велика црква у Савини, а то значи њена архитектура и сликани украс, затим историја манастира и историја православне Боке у 17. и 18. веку. Она су у великој мери заснована на архивском и теренском раду и познавању досадашње литературе о истраживаним темама. Др Матић нема објављене радове са научних скупова. Кандидат испуњава остале услове: има трогодишње предавачко искуство на Академији СПЦ за уметности и конзервацију, била је председник једне комисије за одбрану мастер рада, шеф је Одсека за теорију и историју Академије СПЦ за уметности и конзервацију.

Др Милош Живковић је аутор 23 научна рада објављена у високоранжираним часописима и зборницима. Истраживачка занимања кандидата су широка у тематском и хронолошком погледу: српска, византијска и поствизантијска уметност од 13. до касног 17. века. Са једнаким успехом истражује уметност књижне минијатуре, зидно сликарство и иконопис с историјског, иконографског и стилског становишта. Радови су му методолошки добро засновани, литература у њима је по правилу врло опширна и исцрпна, а компаративна грађа функционално коришћена. Кандидат испуњава услове предвиђене за избор у звање доцента: има више радова објављених у категоријама М20 и радове саопштене на научним скуповима објављене у целини, одржао је приступно предавање оцењено највишом оценом, а задовољава и остале изборне услове: члан је редакције једног научног часописа, сарадник на два научна пројекта, био је секретар два научна зборника.

Узимајући у обзир све наведено, Комисија закључује да од два пријављена кандидата једино др Милош Живковић испуњава све опште, обавезне и изборне услове за звање доцента, као и да га за то звање препоручују његов научно-истраживачки рад, ширина научних интересовања, активно учешће на националним и међународним скуповима и остале научне и стручне активности. Комисија је стога слободна да Изборном већу Филозофског факултета

предложи да др Милоша Живковића изабере у звање доцента за ужу научну област Историја ликовних уметности и архитектуре са пуним радним временом на одређено време у трајању од пет година.

Место и датум:Београд, 1. јуни 2022.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. др Бранислав Тодић, редовни професор

Проф. др Миодраг Марковић, редовни професор

Проф. др Зоран Ракић, ванредни професор

Проф. др Татјана Стародубцев, редовни професор
Академија уметности у Новом Саду

Др Дубравка Прерадовић, научни сарадник
Балканолошки институт САНУ

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
Београд, 31.05.2022. године

З А П И С Н И К
О ПРИСТУПНОМ ПРЕДАВАЊУ

(I) Кандидат др Милош Живковић, по конкурсном расписаном дана 13.04.2022. године у огласним новинама Националне службе за запошљавање "Послови", на сајту Универзитета у Београду-Филозофског факултета и на сајту Универзитета у Београду, за радно место ДОЦЕНТ, ужа научна област: Историја ликовних уметности и архитектуре, дана 31.05.2022. године, са почетком од 13.00 часова, у учионици 401 на Филозофском факултету одржао је приступно предавање на тему: „Владарска иконографија“.

Присутни чланови Комисије за оцену приступног предавања:

1. др Бранислав Тодић, редовни професор, Филозофски факултет у Београду (председник Комисије);
2. др Миодраг Марковић, редовни професор, Филозофски факултет у Београду;
3. др Зоран Ракић, ванредни професор, Филозофски факултет у Београду;
4. др Татјана Стародубцев, редовни професор, Академија уметности у Новом Саду;
5. др Дубравка Прерадовић, научни сарадник, Балканолошки институт САНУ.

Присутна Комисија је приступно предавање оценила према следећем:

1. члан Комисије:	
- припрема предавања	оцена 5
- структура и квалитет садржаја предавања	оцена 5
- дидактичко – методички аспект извођења предавања	оцена 5
2. члан Комисије:	
- припрема предавања	оцена 5
- структура и квалитет садржаја предавања	оцена 5
- дидактичко – методички аспект извођења предавања	оцена 5
3. члан Комисије:	
- припрема предавања	оцена 5
- структура и квалитет садржаја предавања	оцена 5
- дидактичко – методички аспект извођења предавања	оцена 5
4. члан Комисије:	
- припрема предавања	оцена 5
- структура и квалитет садржаја предавања	оцена 5
- дидактичко – методички аспект извођења предавања	оцена 5

5. члан Комисије:

- припрема предавања	оцена 5
- структура и квалитет садржаја предавања	оцена 5
- дидактичко – методички аспект извођења предавања	оцена 5

Према горе наведеним оценама сваког члана Комисије појединачно, утврђује се просечна оцена приступног предавања 5.

Чланови Комисије:

Проф. др Бранислав Тодић

Проф. др Миодраг Марковић

Проф. др Зоран Ракић

Проф. др Татјана Стародубцев

др Дубравка Прерадовић
